

Gent de la 'seva'

Cada vegada són més. És una plaga. Surten a la 'tele', condueixen programes de ràdio, fan conferències de premsa, et canten cançons o intenten de vendre't una assegurança. Són gent que parla de gent que defuig la 'seva' dimissió, que arrisca la 'seva' vida, que et porta al 'seu' cor, o que es recupera de la 'seva' lesió.

Cada vegada són més. És una plaga. Surten a la 'tele', condueixen programes de ràdio, fan conferències de premsa, et canten cançons o intenten de vendre't una assegurança. Són gent que parla de gent que defuig la 'seva' dimissió, que arrisca la 'seva' vida, que et porta al 'seu' cor, o que es recupera de la 'seva' lesió. Potser, subliminalment, t'anuncien una nova era, l'era de la possessió. La possessió a través de l'ús en massa de possessius innecessaris. I perdó per aquesta successió d'esses, també excessiva. Com va començar, tot això? Quant de temps fa que dura? De mica en mica et van fent veure que tot és teu, meu, nostre, vostre, seu: recull les 'teves' entrades, cada diumenge al 'teu' quiosc, consulta el 'teu' farmacèutic, passa les 'teves' vacances amb els 'teus'. La taca d'oli s'estén com una taca d'oli. Els possessivistes són a tot arreu, ens tenen envoltats. I, fins i tot, han arribat al poder, ens governen. El president Montilla mateix, referint-se als cooperants segrestats a Mauritània, no va dubtar a demanar-ne 'la seva llibertat immediata', confiant en els qui treballen pel 'seu alliberament'. Caram, caram. Vós també, senyor Montilla? Aviat, el Joan Petit quan balla, ballarà amb el 'seu' dit. Diuen que el llenguatge reflecteix la manera de veure el món dels parlants. Segons aquesta premissa, hom podria deduir, sense encaparrar-s'hi gaire, que els possessivistes simplement veuen el món en un altre idioma (ai, la màquina de traduir discursos, que deia el Monzó). Si només fos això, encara rai. Però passa que, a més a més, un dia comences a entrar en aquest joc del teua-meua i, jugant, jugant, acabes convençut que el món comença i s'acaba en el 'teu' melic. Doncs jo, sincerament, i digueu-me clàssica, abans que algú no reclami la 'meua' llibertat, prefereixo que demani, directament, que m'alliberin.

25 gener 2010

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)